

Sygn. akt VIII GC 257/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku w VIII Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Dzienis

Protokolant: Paweł Zaniewski

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2014 r. w Białymstoku na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **spółki jawnej w S.**,

przeciwko pozwanej N. R.

o zapłatę kwoty 7 262,10 złotych

na skutek zarzutów pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie VIII GNc 538/13

- I. Uchyla zaskarżony nakaz zapłaty ponad kwotę 519,92 złote i w tym zakresie oddala powództwo;
- II. Zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 187 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od zarzutów oraz kwotę 600 zł tytułem zwrotu wydatków;
- III. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Białymstoku od powoda kwotę 1162,94 złote tytułem brakujących wydatków.

Sędzia SR

Sygn. akt VIII GC 257/13

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Jawna z siedzibą w S. w pozwie skierowanym przeciwko N. R. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) w B. wniósł o zapłatę kwoty 7.262,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 października 2012 r. do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty sądowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż pozwana, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupiła w Spółce (...) paszę dla kurcząt w ilości 10.170 kilogramów. Za nabyty przez pozwaną towar, powód w dniu 18 września 2012 r. wystawił fakturę VAT na kwotę 14.351,19 zł brutto, skorygowaną w kolejnej fakturze o kwotę 206,45 zł. Zdaniem powoda, pozwana potwierdziła odbiór w/w towaru oraz zobowiązała się uiszczyć należność wynikającą z faktury. Pomimo upływu określonego terminu pozwana uregulowała tylko część należności do kwoty 7.295,54 zł. Pozostała część, tj. 7.262,10 zł, pomimo wezwania do dobrowolnego spełnienia świadczenia, nie została uiszczona (k. 3-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w dniu 21 lutego 2013 r. sygn. akt VIII GNc 538/13 Sąd Rejonowy w Białymstoku uwzględnił powództwo w całości (k. 18).

Pozwana w ustawowym terminie wniosła zarzuty do nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu nie przeczyła, iż w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zamówiła w Spółce (...) paszę dla kurczaków w ilości około 10 ton. Podniosła jednak, iż nie uregulowała całości ceny oznaczonej w fakturze VAT, gdyż towar dostarczony przez powoda na (...) był niekompletny. Zamiast umówionych 10 ton paszy, otrzymała jedynie 5 ton. Podstawą dla wskazanych wyżej ustaleń była okoliczność, że przy zasypaniu zbiornika 10 tonami paszy, pokarmu dla kurek wystarczyłoby na okres dwóch tygodni. Tymczasem, po przedmiotowej dostawie pasza dla kurcząt skończyła się już po tygodniu. Powyższe w ocenie pozwanej oznacza, że powód dostarczył mniej towaru niż wynikało to z umowy. Nadto, jak zaznaczyła, opisane wyżej okoliczności zostały potwierdzone po przeprowadzeniu komisyjnego zasypania zbiornika z paszą, które pozwoliło ustalić ilość paszy rzeczywiście dostarczonej na (...) (k. 27-30).

Sąd ustalił, co następuje:

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż pozwana złożyła w (...) Z. M. i B. R. Sp. j. w S. zamówienie na 10.170 kilogramów paszy dla kur typu: „Mieszanka Kurczak-2(...)”.

Niesporne pozostaje, iż powód, zgodnie z zamówieniem w dniu 18 września 2012 r. dostarczył paszę na (...) w B.. Odbioru towaru, pod nieobecność pozwanej, dokonywał jej szwagier J. S.. Na protokole odbioru podpisał się imieniem i nazwiskiem męża pozwanej, tj. (...) (k. 43). Wyładowywanie przywiezionej paszy odbywało się poprzez zasypanie tzw. „silosu paszowego”, znajdującego się na terenie (...).

Bezsporne pozostaje, że po upływie 6 dni od dostawy paszy, tj. 24 września 2012 r. „silos paszowy” był pusty.

Dnia 27 września 2012 r. pozwana dokonała pomiaru ilości zasypanej do karmideł paszy. W czynnościach pomiaru, z ramienia (...) uczestniczył lekarz weterynarii G. R.. Wyniki przeprowadzonego pomiaru nie zostały ujęte w żadnym pisemnym protokole.

Za nabyty przez pozwaną towar powód w dniu 18 września 2012 r. wystawił fakturę VAT Nr (...), na kwotę 14.351,19 zł z terminem płatności do dnia 18 października 2012 r. (k. 11). Faktura obejmowała 10.170 kilogramów „Mieszanki Kurczak- (...)”. W dniu 26 września 2012 r. powód wystawił „Korektę Faktury VAT (...) kopia” do dokumentu FS (...). Po korekcie, kwota żądanej zapłaty wzrosła o 206,45 zł (k. 12).

Pozwana w dniu 28 października 2012 r. uregulowała tylko część należności wynikającej z w/w faktur VAT, tj. kwotę 7.295,54 zł. Uznała, iż w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty 7.262,10 zł, zamówienie nie zostało zrealizowane.

Wobec upływu określonych w fakturach VAT terminów płatności, powód pismem z dnia 19 listopada 2012 r. wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia w kwocie 7.262,10 zł (k. 14).

Pozwana nie uiszczyła na rzecz powoda żądanej kwoty we wskazanym w wezwaniu terminie.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda należało uznać jako zasadne jedynie w części. Sąd uchylił nakaz zapłaty ponad kwotę 519,92 zł, uznając, iż roszczenie powoda w tym zakresie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Pozwana nie kwestionowała, iż w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zamówiła w Spółce (...) paszę dla kur typu L. B., w ilości 10.170 kilogramów. Przyznała, iż zamówiony towar w dniu 18 września 2012 r. został dostarczony na (...), po czym nastąpiło jego rozładowanie do „silosu paszowego”. Podniosła jednak, że ilość paszy dostarczonej przez Spółkę (...) była mniejsza od umówionej. Zamiast 10.170 kilogramów mieszanki powód dostarczył jedynie jej połowę tj. około 5000 kilogramów. Wyjaśniła, iż zwykle pasza w ilości około 10 ton wystarcza do karmienia kur przez okres dwóch tygodni. Tymczasem, po uzupełnieniu „silosu paszowego” w dniu 18 września 2012 r. pasza

została zużyta już po tygodniu karmienia kur, tj. 24 września 2012 r. Powyższe w ocenie pozwanej sugeruje, że ilość faktycznie przywiezionej paszy była mniejsza od tej, którą obejmowało zamówienie, i na podstawie której ustalona została cena sprzedaży. Swoje twierdzenia w zakresie niekompletności zamówienia pozwana oparła o wyniki pomiaru ilości zasypanej do karmideł paszy, uzyskane na skutek kontroli przeprowadzonej w dniu 27 września 2012 r.

Powód tymczasem utrzymywał, iż ilość paszy dostarczonej pozwanej w dniu 18 września 2012 r. odpowiadała zamówieniu, tj. wynosiła 10.170 kilogramów. Odwołał się przy tym do dokumentacji dostawy, z której wynika, że towar został wyprodukowany, zgranulowany i wydany z magazynu (...) w podanej wyżej ilości, jak również został w tej ilości załadowany do transportu (k. 41-43). Strona powodowa nie przeczyła, iż mąż pozwanej J. R. zgłaszał telefonicznie, że brakuje mu około 5 z 10 ton zamówionej paszy. W reakcji na powyższe zastrzeżenia dwóch pracowników powoda oraz lekarz G. R. w dniu 27 września 2012 r. dokonali na F. kontrolnego zasypu linii paszowej. Zdaniem powoda, przeprowadzone wówczas pomiary nie potwierdziły zgłaszanych przez pozwaną zastrzeżeń. Wskazał przy tym, iż z kontroli nie został sporządzony pisemny protokół.

Wobec rozbieżnych stanowisk stron postępowania, co do rzeczywistej ilości dostarczonej przez powoda paszy, Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków J. R., M. D., G. R. i J. S. (k. 61-64 i k. 68-69).

Świadek J. R., mąż pozwanej w swoich zeznaniach wskazywał, iż biorąc pod uwagę ilość kur znajdujących się w spornym okresie na F., jak również ich dzienne zapotrzebowanie żywieniowe, pasza w ilości 10.170 kilogramów powinna wystarczyć na okres dwóch tygodni, a nie jak przy spornej dostawie jedynie na 7 dni. Wyjaśnił, iż jednorazowy zsypanie paszy następuje, co trzy dni, w ilości około 2.100 kilogramów. Zeznał, iż po dostawie w dniu 18 września 2012 r. dokonał dwóch pełnych zsypania paszy po 2.100 kilogramów, za trzecim razem udało mu się zasypać niecałą połowę karmideł. Po sprawdzeniu „siloś paszowego”, okazało się, że jest on pusty. Świadek wskazał, iż uczestniczył w kontrolnym zsypaniu paszy przy współudziale przedstawicieli (...). Zeznał, iż podczas kontrolnego zasypywania karmideł stwierdzono, że brakuje 5 ton paszy. Wszelkie ustalenia w zakresie wyników pomiaru były czynione ustnie. Zdaniem świadka mimo zapewnień ze strony (...), protokół pisemny nie został finalnie sporządzony (k. 61-62).

Świadek M. D. przyznał w swoich zeznaniach, że odebrał od męża pozwanej telefoniczne zgłoszenie o brakujących 5 ton paszy. Na prośbę J. R. przeprowadzono próbny zasyp linii paszowej w obiekcie. Według świadka, uczestniczący w kontrolnym zasypie lekarz weterynarii G. R. nie zgłaszał mu, że brakuje 5 ton paszy (k. 62-63).

Świadek G. R. potwierdził, że brał udział w kontrolnym zasypie paszy, jednak nie pamiętał końcowych ustaleń przeprowadzonych wówczas pomiarów. Twierdził, że kartkę ze swoimi ręcznymi zapiskami z kontroli przekazał do (...) (K. 63-64).

Wobec rozbieżnych zeznań świadków co do wyników przeprowadzonej w dniu kontroli, jak również stanowczych twierdzeń świadka J. R., o rzeczywistych potrzebach żywieniowych kurcząt z F. i niemożliwości zużycia przeszło 10 ton paszy w 7 dni Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu drobiarstwa (k. 69).

W opinii biegłego sądowego R. G. (k. 85-86), przy założeniu, że liczebność stada kur wynosiła 12.000 sztuk, a dzienne spożycie przez jedną sztukę wynosiło 61g w 9 tygodniu życia, oraz 65g w 10 tygodniu życia, to w ciągu 7 dni kurki powinny spożyć: 1. W 9 tygodniu życia- 5.124 kilogramy paszy 2. W 10 tygodniu życia- 5.460 kilogramów paszy. Tym samym, zdaniem biegłego, łączne zapotrzebowanie pokarmowe kur na mieszankę treściwą 9 i 10 tygodniu życia wynosiłoby - 10.584 kilogramy Biegły wyjaśnił, iż od podania kurom spornej paszy (18 września 2012 r.) do dnia pomiaru ilości zasypanej do karmideł paszy (27 września 2012 r.), jej spożycie przez odchowane kury L. B. wyniosło- 6.684 kilogramy.

Zastrzeżenia do opinii biegłego wniosły obie strony postępowania. Pozwana podniosła, iż w okresie od 24 września 2012 r. do 27 września 2012 r. nie było paszy ani w silosie, ani w karmidlach, przez co kury nie mogły jej w tych dniach spożywać. Stąd obliczenia biegłego, uwzględniające w/w okres są w ocenie pozwanej nie do przyjęcia (k. 99). Powód tymczasem zakwestionował wskazaną przez biegłego ilość kur w hodowli pozwanej, utrzymując, iż było ich wówczas 15.000, a nie jak podał biegły 12.000. Nadto podniósł, iż rzeczywisty wiek kur w spornym okresie wynosił 10 i 11

tygodni, a nie jak podał biegły 9 i 10 tygodni. Wobec powyższego, z każdym tygodniem rosło zapotrzebowanie kur na paszę (k. 102-103).

Pozwana, w piśmie procesowym z dnia 21 grudnia 2013 r. wskazała dodatkowo, że dnia 23 września 2012 r. na halę z kurami wtargnął kot, który udusił 325 kilogramów kur (k. 131). Powyższe potwierdzają dokumenty handlowe firmy, zajmującej się utylizacją padłych ptaków (k. 132-133).

W pisemnej opinii uzupełniającej (k. 148-151) biegły sądowy dokonał obliczeń możliwego spożycia paszy przez kury L. B. w okresie od 13 lipca 2012 r., a więc od 1 tygodnia ich życia, do dnia 24 września 2012 r., tj. osiągnięcia przez nie 11 tygodnia życia. W swoich wyliczeniach biegły uwzględnił zastrzeżenia stron (jw.), oraz wielkość hodowli z uwzględnieniem ilości kur oddanych do utylizacji. I tak, według obliczeń biegłego, spożycie paszy przez kury w spornym okresie, przy uwzględnieniu zastrzeżeń powoda wynosiło 36.515 kilogramów, natomiast przy uwzględnieniu zastrzeżeń pozwanej wynosiło 35.251,5 kilogramów.

Zastrzeżenia do uzupełniającej opinii biegłego sądowego wniosła strona pozwana, podnosząc, iż biegły swoje ustalenia w zakresie ilości ptaków oddanych do utylizacji oparł jedynie na twierdzeniach samej pozwanej. Zaznaczył, iż wskazanie miejsca z którego firma utylizacyjna odbierała kury jest w rozpoznawanej sprawie kluczowe, gdyż pozwana prowadzi fermę kur zarówno w B., jak i w Ż.. Dodatkowo podniósł, że ilość początkowa kur powinna zostać przyjęta na poziomie 16.100 sztuk, a nie 16.000 sztuk. Dokonując korekty ilości sztuk ptaków, ich wagi w kolejnych tygodniach życia, oraz potrzeb żywieniowych strona powodowa przedstawiła tabelę zawierającą stosowne wyliczenia (k. 163-166).

W kolejnej opinii uzupełniającej (k. 189-190) biegły sądowy wyjaśnił, iż biorąc pod uwagę okoliczność, że F. w dniu 13 lipca 2012 r. była zasiedlona jednodniowymi pisklętami, dnia 18 września 2012 r. ptaki były w wieku 9 tygodni i 5 dni (okres żywieniowy jak dla 10 tygodnia życia), zaś dnia 24 września 2012 r. ptaki były w wieku 10 tygodni i 4 dni (okres żywieniowy jak dla 11 tygodnia życia). Biorąc pod uwagę powyższe w końcowych ustaleniach biegłego w okresie od 18 do 24 września 2012 r. możliwe zużycie paszy przez odchowane kury L. B. powinno wynieść **od 5.055,5 kilograma do 5.459,9 kilograma.**

W zarzutach do w/w opinii strona powodowa, odnosząc się do dotychczasowych twierdzeń biegłego wskazała, że wyliczenia zawarte w opinii uzupełniającej z dnia 27 maja 2014 r. mają charakter opracowania wyłącznie teoretycznego (k. 206). Wskazał przy tym, iż w dokumencie Karta Załadunku i Rozładunku pojazdu z dnia 18 września 2012 r. w rubryce „kontrola wydmuchu” widnieje podpis przedstawiciela pozwanej J. R., co tworzy domniemanie dostawy paszy w ilości zgodnej z zamówieniem.

Odnosząc się do powyższego Sąd w pierwszej kolejności zauważył, iż nie było podstaw do kwestionowania rzetelności opinii biegłego. Mając na uwadze poziom wiedzy biegłego, jego doświadczenie, sposób motywowania i stopień stanowczości wyrażonych w opiniach wniosków Sąd uznał je za rzetelne oraz fachowe i na nich oparł swoje ustalenia. Biegły sądowy we wszystkich wyrażonych w sprawie opiniach zgodnie ocenił, że w okresie od 18 do 24 września 2012 r. nie było możliwe zużycie paszy przez odchowane kury L. B. w ilości 10.170 kilogramów. Ostatecznie przyjął na podstawie bezspornych ostatecznie danych, iż przy uwzględnieniu liczebności hodowli, jak również wieku kurek zużycie paszy w ciągu 7 dni powinno wynieść od 5.055,5 kilograma do 5.459,9 kilograma. Wysokość ta w sposób znaczny odbiega od tej, która miała być dostarczona pozwanej w dniu 18 września 2012 r.

Zdaniem Sądu podpis przedstawiciela pozwanej na Karcie Załadunku i Rozładunku pojazdu, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, nie może stanowić podstawy do twierdzenia, że dostarczona pasza w istocie ważyła 10.170 kilogramów. Sąd miał przy tym na uwadze zeznania świadka J. S. (k. 69), opisującego okoliczności rozładunku paszy. Świadek wskazał, iż odbierał towar na prośbę szwagra, który wraz z żoną przebywał na wyjeździe. Jego rola w procesie rozładunku ograniczała się do otwarcia bramy dla kierującego pojazdem z paszą, oraz złożenia podpisu na karcie dostawy z nazwiskiem szwagra, tj. (...). Świadek w swoich zeznaniach wskazał, iż rozładunek wyglądał w ten sposób, że pracownicy powoda (dwóch mężczyzn) podjechali pod kurnik, a następnie podłączyli zbiornik z paszą pod „silos paszowy”. Pasza do silosu przesypywała się automatycznie, nie było jej widać. Biorąc pod uwagę powyższe zeznania świadka, którym Sąd dał wiarę, należało przyjąć, iż mechanizm rozładunku paszy nie pozwalał odbiorcy

na sprawdzenie faktycznej ilości dostarczonego towaru. Pasza nie była workowana, z oznaczeniem kilogramów wagi, lecz automatycznie przesywana do silosu paszowego. Właściwe skontrolowanie wagi dostarczonego towaru wymagało posiadania stosownych mechanizmów pomiarowych w samym silosie, co w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca. Tym samym pozwana o rzeczywistej wadze dostarczonej przez powoda paszy mogła się przekonać dopiero w momencie całkowitego opróżnienia silosu i dokonaniu stosownych wyliczeń, przy uwzględnieniu ilości ptaków w hodowli, ich wieku i dobowych możliwości żywieniowych. Wyliczenia pozwanej w tym zakresie, znalazły potwierdzenie w opinii biegłego sądowego, wobec czego Sąd przyjął, iż słuszne były zgłaszane przez nią zastrzeżenia w zakresie rzeczywistej ilości dostarczonej w dniu 18 września 2012 r. paszy.

Podsumowując, w ocenie Sądu strona pozwana w sposób dostateczny wykazała, że ilość dostarczonej w dniu 18 września 2012 r. paszy była znacznie mniejsza od wskazanej w zamówieniu. W ślad za wnioskami biegłego Sąd przyjął, iż w rzeczywistości powód dostarczył na F. paszę o wadze nie większej niż 5.459,9 kilograma i od tej wartości powinna być liczona kwota żądanej zapłaty. Zarzut niewykonania świadczenia wzajemnego przez powoda został potwierdzony i uprawniał pozwaną do zwolnienia się z obowiązku zapłaty za paszę, która nie została jej wydana.

Sąd uwzględnił powództwo, co do kwoty 519,92 zł, stosując przedstawiony rachunek: 5.459,9 kilograma x cena 1.431,43 zł brutto za tonę paszy = 7.815,46 zł brutto - cena która powinna być uiszczona przez pozwaną. Dalej 7.815,46 zł - 7.295,54 = 519,92 zł brutto (różnica między ceną uiszczoną przez powódkę, a ceną którą powinna była zapłacić). Dlatego też Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym ponad kwotę 519,42 złote i oddalił powództwo w części przewyższającej te kwotę.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 k.p.c. (zdanie drugie). Jako, że strona pozwana uległa tylko co do nieznacznej części swojego roszczenia Sąd nałożył na stronę powodowa obowiązek zwrotu przeciwnikowi wszystkich kosztów procesu.

W skład kosztów procesu poniesionych przez pozwaną wchodziły: opłata od zarzutów od nakazu zapłaty w wysokości 187 zł (k. 33), oraz wydatki poniesione w związku ze sporządzeniem opinii przez biegłego w wysokości 600 zł (k. 76).

Jednocześnie Sąd na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Białymstoku: od powoda kwotę 1.162,92 złotych tytułem nie uiszczonych kosztów związanych z przeprowadzeniem dowodu z zeznań świadka J. S. i z opinii biegłego (109,66 zł- k. 73, 432 zł- k. 204, 351,04 zł- k. 216, 225,20 zł- k. 217).